

Logbog

Første udfordring var at samle 10-15 drenge i alderen fra 8-12 år, som vi havde sat som succeskriterie for projektet.

Vi lavede plakater og flyers for at reklamere for arrangementet både fysisk og elektronisk.

Vi reklamerede på biblioteket og bibliotekets hjemmeside og facebookside.

Sendte det til Rødovre Lokal Nyt.

I samarbejde med skolebibliotekarerne fik vi mulighed for at reklamere fysisk helt ind i de relevante klasser og på skoleintra og forældreintra og det gav pote. Vores børnekulturkonsulent havde også kontakter fra et tidligere samarbejde, som vi kontaktede direkte.

Da tilmeldingen trods alt gik lidt for langsomt blev vi enige om at lave en teaser

Kristoffer og styregruppen lavede over et par timer en gyserteaser i bunkeren ved hjælp af en iPad med app'en iMovie, en doven lommelygte, en gine i fåreklæder og masser af flyvske ideer. Den blev sendt rundt og også lagt på som startbillede på computerne i børnebiblioteket.

På 1. dagen var vi oppe på 13 drenge, og de efterfølgende gange fik vi flere drenge med, idet de medvirkende drenge havde snakket varmt for vores projekt blandt venner og i klassen. Så vi endte med at have 17 drenge på forevisningsdagen.

Første gang vi mødte drengene, havde Kristoffer forberedt en gyserhistorie i bunkeren. Han havde sat rekvisitter rundt om i bunkeren, og der var helt mørkt undtagen Kristoffers lommelygte. Drengene syntes, det var vildt spændende, et par stykker måtte styrke sig ved, at de holdt hinanden i hånden. En sagde "mon der er en barnemorder hernede?". En dreng fortrød og skulle på toilettet, lige da vi gik ind i bunkeren, men efter en snak med en voksen, kom han ned i bunkeren til de andre, da lyset var tændt, og efterfølgende deltog han aktivt i planlægningen.

Vi interviewede drengene og spurgte, hvorfor de havde meldt sig til forløbet, hvilke gyserhistorier de godt kunne lide (bøger, film, spil o.l.), hvilke ideer de havde til ruten, og hvad de selv havde lyst til at lave på ruten (være statist, guide, special effects-mand el.lign.)

- De havde mange gode og drabelige forslag.
- Ønskede effekter såsom røg, teaterblod, skosværte på hånd, der tager sig på halsen, så det ser ud, som om han bliver kvalt.
- Klæde sig ud som spøgelse. En spion blandt publikum. En guide starter, en anden person udklædes på samme måde, og guiderne skifter så plads, mens publikum distraheres. En levende person kommer imod publikum, falder og har en kniv i ryggen med masser af teaterblod.

Der var enighed blandt drengene om, at forløbet skulle bygges op omkring en historie. Der kunne ske følgende på gyserruten: 1) Guider viser folk rundt m. lygte. 2) stående roller, kan være klædt ud som zombie eller andet. Man kan stå stille eller måske dreje hovedet når publikum kommer, hovedet er så fuldt af blod.

En mor mailede dagen efter: "Gyserklubben var en stor succes hjemme hos os. Min søn, som normalt ikke fortæller så meget, havde rigtig meget at fortælle. Han glæder sig til næste tirsdag, og synes Kristoffer er vildt sej".

Anden gang vi mødtes kunne vi mærke, at drengene var blevet modigere og tryggere ved bunkeren og hinanden. Da bunkeren blev åbnet, gik et par drenge forrest ind i det første mørke rum uden lygte.

Nede i bunkeren startede vi med mad og endnu en snak om, hvad der skulle foregå.

Derefter gik vi alle en rundtur gennem bunkeren. Kristoffer og drengene snakkede om, hvad der kunne foregå i de forskellige rum.

Den overordnede historie blev fastlagt til noget med syge børn, der for mange år siden blev lukket inde nede i bunkeren. Tre andre historier (sindssyg doktor, børn, der spiser hinanden og en tredje) blev nedstemt, men det tog drengene pænt.

Der blev brainstormet videre på ideer, og drengene blev igen bedt om at tage stilling til, hvilken rolle de selv vil udfylde på ruten.

En forælder fortalte, hvordan gyserforløbet var et stort hit hjemme hos dem, og hvordan de arbejdede på at få bedsteforældre med til arrangementet den 8. april.

Den tredje gang kom Tue Kaae, som skulle lave *Special effects workshop med produktion af afhuggede fingre* sammen med drengene.

Drengene gik vildt meget op i det lige fra starten, så stemningen var i top.

Alle drenge skulle have Alginat, (fint hurtigtørrende afstøbningspulver på fingeren, der så skulle tørres med en hårtørrer, indtil der blev lagt mere på. Det lugtede lidt ramt, hvilket afstedkom flere bemærkninger. Bl.a. "Det dufter ikke ligefrem af kronviolener".

Drengene havde meget tid til at gå rundt mens fingeren tørrede og et nyt lag skulle lægges på. Her gik de rundt og snakkede og hyggede på kryds og tværs af eksisterende venskaber. Bunkeren blev afsøgt og mange sjove bemærkninger blev fyret af.

"Det er den sejeste Bunker, nogensinde"

"Jeg er ikke god til forsigtige ting"

"Nu skal I passe på at I ikke klemmer fingrene" svar: "Jamen det har vi jo allerede gjort".

"Alle drenge, der er her har fået hugget en finger af".

"Jeg lægge fingeren på køkkenbordet, så bliver min mor forskrækket".

"Jeg glæder mig til at se, om vi kan skræmme dem" (forældre og søskende når vi skal have gyserforløbet i Bunkeren).

"Du har glemt din finger".

"Hov jeg skal lige have min finger med".

Den fjerde gang havde Kristoffer lavet en historie på baggrund af drengenes forslag og ønsker. De startede med at prøve historien igennem, og derefter fik de fremmødte drenge tildelt roller i historien, i forhold til egne ønsker. Drengenes ønsker i forhold til roller gik fint op med de roller, der var. Drengene var meget optaget af historien, kom med supplerende ideer og meldte ind med, hvilken rolle de kunne tænke sig at være. Prøvede historien igennem igen med de tildelte roller. Der kom mange sjove kommentarer og udbrud. Bl.a. "juhu jeg skal dø nu".

Kristoffer aftalte med drengene at de skal øve videre næste gang, nu med fråde om munden og evt. blod.

Den femte gang: Kristoffer og drengene gennemspillede historien et par gange med de valgte roller. Rasmus der skulle finde musik til gyserforløbet, var der for at danne sig et indtryk af hvilken musik, der vil passe til.

Kristoffer og drengene afprøvede C vitaminbrusetabletterne, de skulle være gode til at få fråde om munden med. Resultatet var ikke særlig godt, selvom drengene så enormt sjove ud, men det var vist mest, fordi det smagte dårligt. Vi droppede fråde om munden, faktisk kunne de godt lave det selv af mundvand, så det nøjedes vi med. Rabiesbørnene så rigeligt skræmmende ud uden.

Drengene var som sædvanligt meget engagerede tenderende til det overkåde.

Kristoffer roste drengene meget. De var mega gode til deres roller, huskede fint deres replikker, gav lige et par gode råd til at pifte historien op hist og pist, men alt i alt godt gået.

Dagens sjove replik: ”uh nej jeg er for ung til at dø”, svar fra hans ”mordere”: ”Åh lad nu være med at pive”

Den sjette gang: Drengene og Kristoffer øvede historien flere gange med stort engagement.

Sohail kom forbi for at se på lysforholdene, når han skulle optage en film på selve dagen.

Han var meget imponeret af drengenes historie, og de var ret stolte over, at en fyr, der laver rigtige film, skulle optage deres gyserrute.

Vi fik styr på de sidste ting, der skulle bruges på ruten. Det blodige tøj, kitler, overtræksnet til håret og masker.

Den syvende gang, dagen hvor GyserDrengene skulle optræde for publikum. De fik mad, mens de blev sminket af Tue Kaae, som de kendte fra den gang, de lavede afrevne fingre.

Den første gang de gik gennem ruten, optog Sohail dem på film. Det gik rigtig godt, og drengene var meget seriøse. Der var 12 publikummer ved hver fremvisning, og det blev vist 6 gange. Hver dreng havde fået 3 billetter hver til familie og venner, resten var "frie" billetter, der blev revet væk.

Drengene blev bedre og bedre for hver fremvisning, og forældre og søskende var så stolte over deres drenge. Alle publikummer var meget begejstrede. En enkelt lille pige måtte dog opgive at være med rundt, det var simpelthen for uhyggeligt. Det synes, drengene var ret sejt, at de virkede så uhyggelige.

I børnebiblioteket var der lavet gyselounge med gysrudstilling og udskænkning af Draculas blod (saft), kaffe og biblioteksolsjer til de ventende forældre og andre publikummer.

Den ottende gang skulle vi evaluere, interviewe drengene om forløbet, og hvad de kunne tænke sig i fremtiden.

Drengene fik pizzaer, og de fik alle filmen, Sohail havde optaget fra Gyserruten med hjem på dvd. Vi viste også filmen på det store lærred, drengene var meget begejstrede og syntes, det var sjovt at se sig selv. De syntes også, at Sohail havde lavet en sej indledning, og i det hele taget var der blevet en fantastisk film ud af det, når man tænker på lysforholdene i kælderen. Rasmus' gysermusik lagde en god grund for den rigtige gyserstemning.

En af drengene havde aftalt med sin lærer, at han skulle vise filmen for sin klasse på sin skole.

Drengene var enige om, at det havde været et mega fedt forløb. Det, at de selv havde bestemt, hvad der skulle ske, havde været fedt, og det, at det havde foregået i en mega sej bunker, var også godt. Det havde været sjovt og inspirerende med besøg af Tue, sminkøren, sjovt at lave afrevne fingre og godt, at de blev sminket uhyggeligt på selve dagen. Mega fedt at en fyr, der laver rigtige film havde optaget deres film, og at den var blevet så god. De var også glade for Kristoffer og kunne godt tænke sig, hvis han ville lave noget lignende igen. En af drengens mor havde foreslået, at vi lavede en gyserbogklub. På spørgsmålet om de ville komme, hvis vi lavede en gyserbogklub, var svaret nej. De havde til gengæld ønsker som lazerklub/pinballklub, gamerklub, spille World of Warcraft, lave rollespilssværd, men allerhelst det samme igen med en historie tilsat en masse gysereffekter.

Søren har gennem hele forløbet fotograferet drengene i aktion, det er der kommet mange sjove billeder ud af.

